

Nr 362

Av herr **Eliasson** i Stockholm, om utredning rörande anställande av revisorsteknisk personal vid statens kriminaltekniska anstalt eller inrättande av annan statlig revisorsorganisation att biträda vid visst förundersökningsarbete i brottmål.

Statens kriminaltekniska anstalt (SKA) har till uppgift att åt bl. a. åklagare och polismyndigheter utföra kriminaltekniska undersökningar. Sådana undersökningar kan t. ex. vara erforderliga vid inbrott, förfalskning, mordbrand och våldsbrott av olika slag. Vid mera invecklade förmögenhetsbrott kan utredning av auktoriserad revisor vara påkallad, t. ex. vid förskingrings- och bedrägeribrott eller olika gäldenärsbrott. Visserligen har polis och åklagare som regel erhållit viss bokföringsutbildning men denna förslår icke tillnärmelsevis vid utredning av mera besvärliga förmögenhetsrättsliga bokföringstransaktioner. Möjlighet att genom SKA erhålla revisorsakkunnig föreligger icke. Enligt rättegångsbalken kan åklagaren under förundersökningen erhålla biträde av särskild sakkunnig, t. ex. auktoriserad revisor. Är åklagaren i behov av sådan för genomförande av förundersökningar måste han vända sig till privatpraktiserande auktoriserad revisor. Dennes uppdrag betalas då t. ex. här i Stockholm av Stockholms stad. För sådana uppgifter finnes för stadens del för polis och åklagare en beräknad anslagspost på 5 000 kronor. Det är inget ovanligt att en enda revisorsutredning i endast ett någorlunda stort mål kan överstiga detta belopp. I stora mål kan revisionskostnaderna uppgå till avsevärda belopp. I det s. k. Lundquismålet har dessa uppgått till 93 000 kronor, vilka gäldats dels av kommunala medel, dels av statliga beroende på att revisorn i vissa delar av utredningen varit förordnad såsom sakkunnig av domstol. Det kan ifrågasättas om icke anställning av revisorsteknisk personal vid SKA skulle bli betydligt billigare. Frågan synes emellertid icke framför allt vara en kostnadsfråga. Följande fördelar torde vara att vinna om auktoriserad revisor funnes att tillgå vid SKA för anlitanande av ifrågavarande sakkunniguppdrag.

1) Man skulle få personal, som särskilt lämpar sig för just den art av revisionsverksamhet som det här är fråga om.

2) Man skulle slippa nackdelen med att en polisiär revisionsutredning ofta icke kan beviljas förtur framför annat arbete som revisorn på en privat byrå har att utföra.

3) Man skulle slippa svårigheter med att över huvud få tag i lämplig och villig revisor.

4) Revisorsmedverkan skulle kunna användas i åtminstone något större ut-

sträckning än nu, vilket i förening med vad som anförts under 1) skulle vara ägnat att bättre kunna komma till rätta med viss del av den mera kvalificerade "manschettbrottsligheten".

5) Polisen skulle kunna frigöras från visst revisorsfackbetonat utredningsarbete.

6) Ifrågavarande slag av förundersökningar skulle snabbare kunna genomföras.

7) Utlåtande från revisor vid SKA skulle — liksom annan teknisk personal — bliva avgivet på tjänstemannaansvar, vilket vore ägnat att öka bevisverkan.

En sakkunniginstans av ovan nämnt slag skulle möjligen i stället kunna anordnas såsom en fullt fristående organisation.

Med stöd av vad jag sålunda anført får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning rörande anställandet av revisorsteknisk personal vid statens kriminaltekniska anstalt eller inrättande av annan statlig revisorsorganisation att biträda vid visst förundersökningsarbete i brottmål.

Stockholm den 25 januari 1957

Lennart Eliasson
